

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSIASIS VALSTYBINIS DARBO INSPEKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL KĖLIMO KRANŲ SAUGAUS NAUDOJIMO REKOMENDACIJŲ PATVIRTINIMO**

2022 m. gruodžio 20 d. Nr. EV-303
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 6 ir 3 dalies 2 punktais ir vykdydamas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2020 m. gegužės 8 d. įsakymo Nr. A1-386 „Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2010 m. rugsėjo 17 d. įsakymo Nr. A1-425 „Dėl kėlimo kranų naudojimo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punktą bei įvertindamas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 29 d. įsakymu Nr. A1-333 „Dėl Reikalavimų darbuotojų, kuriems pavesta atlikti potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrą ar juos pertvarkyti, ir darbų su potencialiai pavojingais įrenginiais vadovų kvalifikacijai arba specialioms žinioms ir įgūdžiams patvirtinimo“ patvirtintų „Reikalavimų darbuotojų, kuriems pavesta atlikti potencialiai pavojingų įrenginių priežiūrą ar juos pertvarkyti, ir darbų su potencialiai pavojingais įrenginiais vadovų kvalifikacijai arba specialioms žinioms ir įgūdžiams“ (Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2020 m. gegužės 8 d. įsakymo Nr. A1-383 redakcija) pakeitimą:

1. Tvirtinu Kėlimo kranų saugaus naudojimo rekomendacijas (toliau – Rekomendacijos) (pridedama).
2. Į p a r e i g o j u Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau - VDI) Informacinių technologijų ir dokumentų valdymo skyriaus vedėją organizuoti šio įsakymo paskelbimą Teisės aktų registre ir šiuo įsakymu patvirtintų Rekomendacijų paskelbimą VDI interneto išorės svetainės rubrikoje „Metodinės rekomendacijos“.
3. P a v e d u šio įsakymo vykdymo kontrolę Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus pavaduotojui.

Lietuvos Respublikos vyriausiasis
valstybinis darbo inspektorius

Jonas Gričius

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos vyriausiojo
valstybinio darbo inspektoriaus

2022 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. EV-303

KĖLIMO KRANŲ SAUGAUS NAUDOJIMO REKOMENDACIJOS

I SKYRIUS BENDROJI INFORMACIJA

1. Kėlimo kranų naudojimo rekomendacijos (toliau – Rekomendacijos) pateikia minimalius kėlimo kranų, nurodytų Potencialiai pavojingų įrenginių kategorijų parametų sąrašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 29 d. nutarimu Nr. 817 „Dėl Lietuvos Respublikos potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatymo įgyvendinimo“, 2.9 papunktyje, saugaus naudojimo reikalavimus.

2. Rekomendacijos parengtos atsižvelgiant į nuo 2020 m. gegužės 1 d. galiojančios Lietuvos Respublikos potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatymo naujos redakcijos ir Kėlimo kranų priežiūros taisyklių naujos redakcijos, pradėjusios galioti 2020 m. gegužės 8 d., nuostatas ir yra skirtos šių įrenginių savininkams bei su jais dirbantiems darbuotojams, siekiant suteikti informacijos kaip saugiai naudotis kėlimo kranais.

3. Rekomendacijos netaikomos kėlimo kranams, skirtiems žmonėms kelti, taip pat kranams, kurie įrengti jūrų ir upių laivuose, ekskavatoriams ir kitai žemės kasimo technikai, elektriniams ir automobilineis krautuvams su šakių tipo vertikalaus kėlimo įtaisais.

4. Rekomendacijose vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos potencialiai pavojingų įrenginių priežiūros įstatyme, Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatyme, Kėlimo kranų priežiūros taisyklėse, techniniame reglamente „Mašinų sauga“ vartojamas sąvokas.

II SKYRIUS BENDRIEJI KRANŲ SAUGAUS NAUDOJIMO REIKALAVIMAI

5. Darbas su kėlimo kranu organizuojamas vadovaujantis kėlimo krano techniniais dokumentais ir laikantis šių reikalavimų:

5.1. kėlimo krano darbo zonos:

5.1.1. krovinių kėlimo vieta ir visa kėlimo kranų darbo zona turi būti gerai apšviesta. Kai kėlimo krano darbo zonos apšvietimas nėra pakankamas (tamsus paros metas, tįrštās rūkas, stiprus lietus, snygis bei kt.) ir kranininkas negali aiškiai matyti stropuotojo duodamų signalų arba krovinio, kėlimo krano darbas sustabdomas;

5.1.2. kėlimo krano veikimo zonos turi būti pažymėtos įspėjamaisiais ženklais ir užtikrinta, kad jose nebūtų pašalinių asmenų atliekant krovinių kėlimo darbus. Pavojingų zonų, kuriose vyksta krovinių perkėlimas kėlimo kranais, ribos nustatomos pagal Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus 2020 m. balandžio 2 d. įsakyme Nr. EV-90 „Dėl prevencijos priemonių organizuojant darbus, reikšmingiausiai sąlygojančius mirtinus ir sunkius nelaimingus atsitikimus darbe, taikymo“ nurodytų „Minimalių saugos ir sveikatos reikalavimų, organizuojant ir atliekant statybos darbus“ 74 punkte pateikiamą 3 lentelę;

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [EV-61](#), 2024-04-04, paskelbta TAR 2024-04-05, i. k. 2024-06496

5.1.3. kai du ar daugiau kėlimo kranų yra sumontuoti ar pastatomi taip, kad jų darbo zonos sutampa (persidengia), turi būti nustatyta jų darbo tvarka darbų vykdymo projekte arba technologinėje kortelėje, jeigu šie darbai yra besikartojančio technologinio proceso dalis ir imtasi priemonių, padedančių išvengti krovinių ar kėlimo kranų susidūrimo;

5.1.4. magnetinių bei greiferinių kėlimo kranų veikimo zonoje neleidžiama būti žmonėms bei vykdyti darbus;

5.2. kėlimo reikmenims:

5.2.1. kėlimo reikmenys turi būti tvarkomi, tikrinami ir naudojami laikantis jų gamintojo instrukcijų nurodymų;

5.2.2. kėlimo reikmenų apskaitą, priežiūrą, saugojimą ir tinkamumą naudoti užtikrina bei jų apžiūrų periodiškumą ir tvarką nustato arba kėlimo kranų savininkas, jeigu tai kranų inventoriniai kėlimo reikmenys, arba kėlimo reikmenų savininkas, jeigu tai kėlimo reikmenys, kurie išduodami objekte, kur vykdomi darbai su kėlimo kranu. Kėlimo reikmenys turi būti prižiūrimi ir saugomi taip, kad nebūtų pažeisti mechanškai arba dėl nepalankių aplinkos veiksnių poveikio. Kėlimo reikmenys turi turėti techninius dokumentus, turi būti inventorizuoti, paženklinėti pagal techninio reglamento „Mašinų sauga“ reikalavimus. Turi būti pildomas kėlimo reikmenų apskaitos ir patikrinimų registracijos žurnalas; naudojami tik paženklinėti kėlimo reikmenys;

5.2.3. darbų vykdymo vietose negali būti laikomi brokuoti, nepaženklinti ar nepatikrinti kėlimo reikmenys;

5.2.4. stropai ir (arba) traversos kroviniui perkelti parenkamos pagal krovinio svorį, stropavimo taškų skaičių ir atstumą tarp jų. Keliant krovinius bendrosios paskirties stropais, kampas tarp jų šakų turi būti ne didesnis kaip numato stropų gamintojas ir keliamų krovinių gamintojas. Paprastai bendrosios paskirties stropams kampas tarp jų šakų turi būti ne didesnis kaip 90°;

5.2.5. smulkūs kroviniai turi būti keliami bei perkeliama specialioje taroje ir sukrauti taip, kad neiškristų. Smulkūs kroviniai turi būti keliami tvarkingoje kėlimui skirtoje pakuotėje, užtikrinančioje saugų krovinio kėlimą;

5.2.6. kelti plytas ant padėklų be aptvarų turi būti leidžiama tik kraunant nuo žemės į automobilius ir iš jų ant žemės;

5.2.7. kėlimo kranų kabliai turi būti tokie, kad krovinsys negalėtų savaime atsikabinti. Tai galima užtikrinti: saugos įtaisais arba kablio forma;

5.3. krovinių krovimui ir kėlimui:

5.3.1. krauti krovinius ir imti juos iš rietuvių reikia tvarkingai, nepažeidžiant nustatytos krovinių sandėliavimo tvarkos ir neužkraunant judėjimo takų;

5.3.2. perkeliama krovinių leidžiama nuleisti tik į parengtą vietą, kurioje krovinsys negalėtų nukristi, apvirsti ar nuslinkti. Kai keliamas ir nuleidžiamas aprištas (be kilpų) krovinsys, jis turi būti nuleidžiamas tik po juo padėjus tašus arba ant specialių atramų, kad būtų galima lengvai ištraukti iš po krovinio stropus jų nesugadinant ir nepažeidžiant rietuvės. Krovinių sandėliavimo vietoje turi būti iš anksto padėti reikiamo stiprumo ir aukščio padėklai;

5.3.3. į pusvagonius, platformas bei automobilius kroviniai kraunami taip, kad iškraunant būtų patogų ir saugų juos stropuoti. Šiam tikslui turi būti naudojami intarpai, konteineriai, inventoriniai (grąžinamieji) stropai arba kitos priemonės. Pusvagoniai, platformos, automobiliai ir vagonėliai pakraunami ir iškraunami nepažeidžiant jų pusiausvyros;

5.3.4. draudžiama nuleisti arba kelti automobilyje ir pusvagonyje esančius krovinius, kai automobilio kėbule ar pusvagonyje yra žmonių. Išimties tvarka galima leisti krauti krovinius į pusvagonius kėlimo kranais su kabliu, jeigu iš kėlimo kranų kabinos gerai matomos pusvagonio grindys, o jame esantis stropuotojas gali pasitraukti į saugią vietą. Jeigu dirbama su magnetiniais arba greiferiniais kėlimo kranais, žmonėms būti platformose, automobiliuose, pusvagonyuose bei kituose riedmenyse krovos darbų metu neleidžiama visais atvejais;

5.3.5. kelti ir perkelti krovinius keliais kėlimo kranais leidžiama tik tais atvejais, kai kiekvieno kėlimo kranų apkrova, keliant krovinį, neviršija jo keliamosios galios, dalyvaujant kėlimo kranų darbo vadovui ir darbai vykdomi pagal darbų vykdymo projektą arba technologinę kortelę, jeigu šie darbai yra besikartojančio technologinio proceso dalis, kurioje nurodomos krovinių stropavimo ir perkėlimo schemos, operacijų vykdymo eiliškumas, krovinio kėlimo lynų padėtis. Statybos darbų technologinių kortelių sudedamosios dalys nurodytos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. gruodžio 2 d. įsakymu Nr.D1-848 patvirtinto statybos techninio reglamento STR 1.06.01:2016 „Statybos darbai. Statinio statybos priežiūra“ 3 priedo 3 skyriaus 1.6 punkte;

5.3.6. arčiau kaip 2 m nuo sienos, kolonos, rietuvės, geležinkelio vagono, staklių ir kitų įrenginių krovinius kelti ir nuleisti leidžiama tik tada, kai tarp krovinio ir minėtų daiktų nėra žmonių;

5.3.7. neleidžiama krovinio perkelti, jeigu po kroviniu yra žmonių;

5.3.8. rekomenduojama pasitikti krovinį, kai krovinsys nuo žemės yra ne aukščiau kaip vieno metro aukštyje. Kai krovinsys yra aukščiau, jo nukreipimui turi būti naudojami kobiniai arba atotampos. Krovinį atkabinti galima tik jam pasiekus žemę ir įsitikinus, kad krovinsys padėtas stabiliai;

5.3.9. įeiti į tiltinio tipo kėlimo kranus, judamuosius gembinius kėlimo kranus ir kabelinio tipo kėlimo kranų valdymo kabinas galima tik iš įlipimo aikštelių arba per perėjimo takus. Jeigu pastate (angoje) išilgai tiltinių ar judamųjų gembinių kėlimo kranų kelių neįrengti perėjimo takai, turi būti nustatyta tvarka, kaip kranininkui saugiai išlipti iš kabinos, jeigu kėlimo kranas dėl gedimų sustotų neprivažiavęs įlipimo aikštelės;

5.3.10. draudžiama krovinių kėlimo priemonėmis kelti žmones. Kėlimo kranai, kurie gali būti pritaikomi (naudojant gamintojo reglamentuotas papildomas priemones) ir naudojami žmonėms kelti, turi būti pažymėti, kad gali būti skirti žmonėms kelti. Tokių kėlimo kranų techniniuose dokumentuose turi būti nurodoma, kokią įrangą ir papildomas saugos priemones būtina naudoti keliant žmones. Įrenginiai skirti kelti žmones kranais turi atitikti šiuos standartus LST EN 14502-1 Kranai. Žmonių kėlimo įrenginiai. 1 dalis. Kabamieji krepšiai; LST EN 14502-2 Kranai. Žmonių kėlimo įrenginiai. 2 dalis. Pakeliamieji valdymo postai; LST EN ISO 14122-2 Mašinų sauga. Nuolatinės priėjimo prie mašinų priemonės. 2 dalis. Darbinės platformos ir praėjimo takai;

5.3.11. kėlimo kranų atsvarai ir jų komponentai turi būti pritvirtinti ar sudėti į kėlimo krano korpusą taip, kad negalėtų atsipalaiduoti ir jų padėtis vienas kito ir kėlimo krano atžvilgiu negalėtų pasikeisti savaime;

5.3.12. jei kėlimo krano konstrukcija turi būti reguliariai išmontuojama, vežama ir vėl sumontuojama kitoje vietoje, jo komponentams vežti, montuoti ir techniškai prižiūrėti, turi būti nurodomos stropavimo vietos, jei to reikia dėl jų masės, formos ar matmenų;

5.3.13. ant nuimamų kėlimo krano atsvarų dalių turi būti užrašyta jų masė;

5.3.14. visos kėlimo krano valdymo kabinos durys, slankiojančiosios ar varstomosios, turi turėti priemones, saugančias nuo netyčinio atsidarymo ar užsidarymo kėlimo kranui važiuojant arba dirbant. Greta kranininko esančios durys turi atsidaryti į išorę arba nuslinkti atgal. Pilnai atvertos durys turi būti fiksuojamos. Kėlimo krano valdymo kabinos durys turi būti rakinamos iš išorės, bet ne iš vidaus. Duris visuomet turi būti įmanoma atidaryti iš vidaus be raktų, net jei jos užrakintos;

5.3.15. važiuojančius bėgių keliais kėlimo kranus montuoti ir statyti elektros perdavimo linijų apsauginėje zonoje galima tik leidus elektros linijų savininkams. Toks leidimas turi būti laikomas kartu su kėlimo krano techniniais dokumentais;

5.3.16. darbui su savaeigiais strėliniais kranais elektros tinklų apsaugos zonoje pagal „Elektros tinklų apsaugos taisyklių“, patvirtintų Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2019 m. lapkričio 20 d. įsakymu Nr. 1-300, 16 punktą būtina gauti elektros tinklus eksploatuojančio asmens raštišką leidimą. Gavus tokį leidimą, kėlimo kranų darbo vadovas kranininkui išduoda paskyrą - leidimą dirbti su kėlimo kranu, kurioje nurodomos saugaus darbo sąlygos;

5.3.17. darbus su savaeigiais strėliniais kranais atliekant veikiančiuose elektros įrenginiuose (elektrinėse, transformatorių pastotėse ar pastočių teritorijose, transformatorinėse ir kt.) arba kai dirbant šalia krano yra įtampą turintys laidai, privalu vadovaujantis „Saugos eksploatuojant elektros įrenginius taisyklėmis“, patvirtintomis Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2010 m. kovo 30 d. įsakymu Nr. 1-100.

6. Kėlimo krano darbo vadovą tvarkomuoju dokumentu paskiria asmuo, atsakingas už darbų vykdymą objekte, kur atliekami darbai naudojant kėlimo kraną. Statybvietėje visi kėlimo kranų darbo vadovai skiriami suderinus su statinio statybos vadovu (arba statybos saugos ir sveikatos darbe koordinatoriumi).

7. Kėlimo krano darbo vadovas, vadovaujantis darbui su kėlimo kranu (-ais), turi atitikti bent vieną iš šių reikalavimų: t. y. būti įgijęs kompetencijas pagal Transporto priemonių remonto techniko modulinės profesinio mokymo programos (kodas T54071601) pasirinkamąjį modulį

„Darbo kėlimo kranais organizavimas“ (modulio kodas 507160004) arba iki 2021 m. gruodžio 31 d. būti įgijęs specialiųjų žinių ir įgūdžių pagal Kėlimo kranų darbo vadovo mokymo programą. Tuo atveju, jeigu kranas (-ai) naudojamas (-i) statybos darbams atlikti, turi turėti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 12 straipsnyje nustatytą statybos techninės veiklos pagrindinės srities (statybos darbai) vadovo kvalifikaciją. Savaeigio kėlimo kranu savininko sprendimu nesudėtingiems pakrovimo ir iškrovimo darbams atlikti kėlimo kranu darbo vadovo pareigas leidžiama pavesti kranininkui, baigusiam mokymus pagal automobilinio strėlinio kranu operatoriaus (kodas T32104106), krovimo kranu (hidromanipulatoriaus) operatoriaus (kodas T32104108), vikšrinio strėlinio kranu operatoriaus (T32104107) modulines profesinio mokymo programas arba turinčiam kėlimo kranų darbo vadovo pažymėjimą

Punkto pakeitimai:

Nr. [EV-61](#), 2024-04-04, paskelbta TAR 2024-04-05, i. k. 2024-06496

8. Kėlimo kranui valdyti ir kroviniams perkelti tvarkomuoju dokumentu paskiriamas kranu savininko ar darbdavį atstovaujančio asmens nustatyta mokymo ir žinių patikrinimo tvarka išmokytas kėlimo kranu operatorius arba mašinistas (toliau – kranininkas). Rengiant mokymo ir žinių patikrinimo tvarką privalu atsižvelgti į kranu gamintojo nustatytus reikalavimus kranininko kompetencijai ir įgūdžiams.

9. Kroviniams užkabinti ir atkabinti skiriami stropuotojai. Stropuotojus tvarkomuoju dokumentu turi paskirti kėlimo kranu savininkas arba asmuo, atsakingas už darbų vykdymą objekte, kur atliekami darbai naudojant kėlimo kraną. Stropuotojų instruktavimo, mokymo ir žinių tikrinimo tvarką nustato juos paskyręs darbdavys ar jo įgaliotas asmuo.

10. Kėlimo kranu darbo vadovai, kranininkai ir stropuotojai turi būti išmokyti perduoti žodinius pranešimus ir ženklus rankomis pagal Saugos ir sveikatos apsaugos ženklų naudojimo darbovietėse nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 1999 m. lapkričio 24 d. įsakymu Nr. 95 „Dėl Saugos ir sveikatos apsaugos ženklų naudojimo darbovietėse nuostatų“.

III SKYRIUS KĖLIMO KRANO PASTATYMAS

11. Kėlimo kranu savininkas ir kiti asmenys, atliekantys montavimo, demontavimo ir kitus darbus su kėlimo kranu, turi vadovautis gamintojo techniniuose dokumentuose nustatytais reikalavimais.

12. Kilnojamasis kėlimo kranas, kurio bėgių kelias sujungtas su pastato konstrukcijomis, ir stacionarusis kėlimo kranas turi būti montuojami ir pastatomi pagal projektą, kuris turi būti suderintas su statinio projektu ir gamintojo nustatytais reikalavimais. Strėlinis savaeigis, bokštinis ir kiti kilnojamieji kėlimo kranai, kurių bėgių kelias nesujungtas su pastato konstrukcijomis, turi būti statomi pagal darbų vykdymo projektą. Darbų vykdymo projektą turi parengti asmenys, kurie ketina atlikti darbus su kėlimo kranu. Pradėti darbus su kėlimo kranu galima tik tada, kai darbų vykdymo projektas yra suderintas su kėlimo kranu savininku ar kėlimo kranu nuomos (panaudos) sutartyje nustatytu asmeniu. Darbų vykdymo projekte, priklausomai nuo numatomų darbų pobūdžio, sąlygų ir apimties, turi būti nurodyta:

12.1. kėlimo kranu pastatymo schema;

12.2. kėlimo kraną naudojantis personalas;

12.3. kėlimo kranu vardinė keliamoji galia, kablo kėlimo aukštis, strėlės siekis, atsižvelgiant į statybos, montavimo ar kitų planuojamų darbų sąlygas;

12.4. saugūs atstumai nuo inžinerinių tinklų, elektros tinklų ir elektros perdavimo linijų, miesto transporto ir pėsčiųjų judėjimo vietų, nepavojingi kėlimo kranu priartėjimo prie pastatų ir medžiagų sandėliavimo vietų atstumai;

12.5. reikalavimai kėlimo kranu pastatymui ir jo darbui, dirbant arti iškasų;

12.6. kėlimo kranu vykdomų operacijų eiliškumas;

12.7. kelių kėlimo kranų, dirbančių viename bėgių kelyje arba lygiagrečiuose keliuose, saugaus darbo sąlygos ir tvarka;

12.8. krovinių kabinimo (stropavimo) schemas;

12.9. krovinių sandėliavimo vieta ir gabaritai, privažiavimo keliai, saugos ženklų ir perspėjimo užrašų išdėstymo vietos ir pan.;

12.10. sumontuoto kėlimo kranų darbo zonos erdvėje numatytų darbų saugos priemonės, apšvietimas, bėgių kelio aptvarai, elektros jėgos skydai ir pan.

13. Norint montuoti kėlimo kranus statiniuose (ant statinio konstrukcijų), reikia numatyti ir apskaičiuoti, kokį poveikį jie turės statinio konstrukcijoms, ypač kai jie bus bandomi su bandomuoju kroviniu arba naudojant specialų bandymo įtaisą.

14. Kėlimo kranai turi būti sumontuoti taip, kad pakeltas krovinys būtų gabenamas ne žemiau kaip 0,5 m virš statinio, įrenginių, krovinių rietuvių, automobilių bortų ir kitų daiktų.

15. Kranininkui, valdančiam kėlimo kraną nuo žemės, turi būti paliktas praėjimo takas. Kranininkui, valdančiam kėlimo kraną iš kabinos, turi būti paliktas saugus laisvas praėjimas patekti į kabiną. Jeigu reikia, turi būti įrengti avariniai evakuaciniai išėjimai bei įrengiami kėlimo kranų remontui skirti praėjimai, aikštelės ir laiptai. Praėjimo plotis turi būti ne mažesnis kaip 0,5 m, jo aukštis nuo pagrindo iki žemiausiai išsikišusių daiktų – ne mažesnis kaip 1,8 m. Įlipimo laiptai turi būti neslidūs, pasvirę į horizontalę ne didesniu kaip 60° – 75° kampu, su turėklais. Turi būti numatyta išvengti prispaudimo pavojaus tarp judančių kėlimo kranų dalių ir nejudančių konstrukcijų, skirtų įlipimui į kabiną. Visos durys, liukai ir kiti elementai, dėl kurių netikėto atidarymo gali kilti pavojus, turi būti su automatiniais blokavimo įtaisais. Mechaninės durys ir vartai turi funkcionuoti taip, kad nekeltų pavojaus darbuotojams. Jų avarinio atidarymo ir uždarymo įtaisai turi būti tinkamai pažymėti ir lengvai randami. Kai nutrūkus elektros energijos tiekimui mechaninės durys ir vartai lieka uždaryti, turi būti galimybė juos atidaryti rankomis.

16. Kėlimo kranai, judantys pakeltaisiais bėgių keliais, turi būti montuojami laikantis šių reikalavimų:

16.1. atstumas nuo aukščiausio kėlimo kranų taško iki statinio lubų, žemiausios gegnių santvaros juostos arba prie jos pritvirtintų įrenginių, taip pat iki kito aukštu aukščiau dirbančio kėlimo kranų žemiausio taško turi būti ne mažesnis kaip 0,1 m;

16.2. atstumas nuo atraminio kėlimo kranų aikštelių ir perėjimo tako (nepaisant galinių sijų ir vežimėlių) iki ištinės perdangos arba stogo konstrukcijų, taip pat iki žemiausios gegnių santvaros juostos arba prie jos pritvirtintų įrenginių bei kito aukštu aukščiau dirbančio kėlimo kranų žemiausio taško turi būti ne mažesnis kaip 1,8 m;

16.3. atstumas nuo išsikišusių galinių kėlimo kranų dalių iki kolonų, statinio sienų ir perėjimo takų turėklų turi būti ne mažesnis kaip 0,10 m. Šis atstumas nustatomas, kai kėlimo kranų ratai yra simetriškai su bėgiais;

16.4. atstumas nuo žemiausios kėlimo kranų dalies (nepaisant krovinių kabinimo įtaiso) iki cecho grindų arba aikštelių, kuriose gali būti žmonių (išskyrus kėlimo kranų remonto aikšteles), turi būti ne mažesnis kaip 2 m. Atstumas nuo kėlimo kranų kabinos žemiausios dalies iki cecho grindų turi būti arba ne mažesnis kaip 2 m arba būti nuo 0,5 m iki 1 m;

16.5. atstumas nuo žemiausių išsikišusių kėlimo kranų dalių (nepaisant krovinių kabinimo įtaiso) iki įrenginių, išdėstytų jo veikimo zonoje, turi būti ne mažesnis kaip 0,4 m;

16.6. atstumas nuo kėlimo kranų kabinos arba nuo trolėjų priežiūros aikštelės iki sienos, įrenginių, vamzdinių, išsikišusių statinio dalių, kolonų, pagalbinių statinių stogų ir kitų daiktų, šalia kurių juda kabina, turi būti ne mažesnis kaip 0,4 m;

16.7. atstumas tarp krovinių vežimėlio aptvarų ir tilto gale esamų turėklų, vežimėliui esant kraštinėje padėtyje, turi būti ne mažesnis kaip 0,4 m.

17. Virš darbo vietų, gamybinių ar kitų patalpų neleidžiama montuoti tokių kėlimo kranų, kurie krovinių kelia su elektromagnetu arba griferiu.

18. Horizontalusis atstumas nuo antžeminių kelių važiuojančio kėlimo kranų išsikišusių dalių iki žemiau kaip 2 m nuo kėlimo kranų pastatymo plokštumos esančių statinių,

krovinių rietuvių ir kitų daiktų turi būti ne mažesnis kaip 0,7 m, o iki esamų aukščiau kaip 2 m – ne mažesnis kaip 0,4 m.

19. Vertikalusis atstumas nuo bokštinio kėlimo kranų gembės arba nuo atsvaro, pritvirtinto gembės apačioje, iki aikštelių, kuriose gali būti žmonių, turi būti ne mažesnis kaip 2 m.

20. Ant kablių blokų turi būti rankenos, kad būtų išvengta plaštakų sužalojimo.

21. Būgno antbriauniai turi būti ne žemesni už 1,5 lino skersmens.

22. Kad lynas nenusprūstų nuo skridinių, turi būti įrengtas apsauginis įtaisas. Tarpas tarp skridinio briaunos ir įtaiso turi būti ne didesnis kaip $\frac{1}{3}$ lino skersmens arba 10 mm (taikoma mažesnė vertė).

23. Savaeigis kėlimo kranas turi būti pastatomas laikantis kėlimo kranų naudojimo instrukcijų reikalavimų ir turi būti imtasi visų priemonių apsaugoti, kad jis nepasvirtų, nevirstų arba nekontroliuojamai pajudėtų iš vietos ir neslystų. Ypač svarbu įvertinti grunto/atramos būklę, veikiant didžiausiai apkrovai. Statant strėlinius kėlimo kranus (vikšrinius, pneumoratinus, automobilinius, bokštinius ir kitus) reikia atsižvelgti į darbo vietos sąlygas, statybos darbų vykdymo projekto darbo erdvės nuorodas konkrečiam kėlimo kranui.

24. Savaeigis kėlimo kranas turi būti statomas taip, kad kėlimo kranui dirbant atstumas tarp sukamosios dalies ir pastatų, krovinių, rietuvių ir kitų daiktų būtų ne mažesnis kaip 1 m. Jei kėlimo kranas statomas ant papildomų atramų, turi būti pastatytos visos papildomos atramos arba vadovaujamosi kėlimo kranų techniniais dokumentais. Atramos turi būti statomos ant patvarių ir stabilų paviršių ir padėklų. Papildomų atramų padėklai laikomi kėlimo kranų inventoriumi. Padėklų stiprumas turi būti skaičiuojamas didžiausiai leistinai apkrovai, o jų atraminis plotas pagal didžiausią kėlimo kranų slėgį į gruntą. Esant nepakankamai stabiliam gruntui, per dideliu aikštelės nuolydžiu ar kitoms sąlygoms, gali būti naudojami papildomi didesnio ploto, storio, specialios formos ar kitų savybių padėklai. Jiems keliami tie patys reikalavimai kaip ir inventoriniams padėklams. Po kiekvieno kėlimo kranų atrama leidžiama dėti ne daugiau kaip du tarpusavyje nesujungtus padėklus vieną ant kito. Visi padėklai turi visu paviršiaus plotu remtis į aikštelės pagrindą, o kėlimo kranų visos papildomos atramos – visu paviršiaus plotu remtis į padėklų paviršių kuo arčiau jo centro.

25. Statant savaeigį kėlimo kraną šalia šlaito arba iškastos, reikia laikytis ne mažesnių kaip lentelėje nurodytų atstumų. Jeigu atstumai yra mažesni, šlaitą būtina sutvirtinti.

Lentelė. Mažiausias leistinas atstumas nuo griovio šlaito pagrindo iki artimiausių kėlimo kranų atramų

Iškasos gylis H, m	Gruntas (nesupiltas)				
	smėlio ir žvyro	priesmėlio	priemolio	molio	sauso lioso
Atstumas nuo šlaito iki artimiausios atramos, m					
1	1,5	1,25	1,0	1,0	1,0
2	3,0	2,4	2,0	1,5	2,0
3	4,0	3,6	3,25	1,75	2,5
4	5,0	4,4	4,0	3,0	3,0
5	6,0	5,3	4,75	3,5	3,5

26. Neleidžiama statyti savaeigio kėlimo kranų ant neseniai supilto nesuplūkto grunto ir aikštelėse, kurių nuolydis didesnis už nurodytąjį kėlimo kranų techniniuose dokumentuose.

IV SKYRIUS KĖLIMO KRANO BĖGIŲ KELIAS

27. Bėgių kelias turi būti įrengiamas pagal projektą, apimantį sankasos grunto įrengimą, konstrukcinę kelio dalį, elektros komunikacijų ir įžeminimo kontūrų išdėstymą.

28. Montuojant naują, kitokio tipo ar papildomai kitą kėlimo kraną ant anksčiau įrengto bėgių kelio, turi būti atlikti apkrovų skaičiavimai.

29. Krano ir krovinių vežimėlių atraminiai bėgiai turi būti įtvirtinti taip, kad dirbant kėlimo kranu bėgiai nepasislinktų nei skersine, nei išilgine kryptimis.

30. Antžeminio bėgių kelio projekte turi būti nurodyta:

30.1. bėgių tipas;

30.2. pabėgių tipas, skerspjūvis ir ilgis;

30.3. atstumas tarp pabėgių;

30.4. bėgių sujungimo ir jų tvirtinimo prie pabėgių būdas;

30.5. padėklų tarp bėgių ir pabėgių skaičius, konstrukcija bei montavimo būdas;

30.6. atstumas tarp bėgių galų;

30.7. balasto medžiaga ir jo sluoksnio matmenys;

30.8. mažiausias leistinas bėgių kelio kreivės spindulys;

30.9. bendrojo nuolydžio ir tampriojo įdubimo ratams slegiant ribiniai leistinieji dydžiai, bėgių kelio pločio ir bėgių galvučių aukščio skirtumo tolerancijos;

30.10. atsparų konstrukcija ir pastatymo vieta;

30.11. bėgių kelio įžeminimas.

31. Bėgių kelio įrengimas:

31.1. grunto pakloto paruošimas:

31.1.1. visas požeminių komunikacijų trasas reikia pakloti prieš įrengiant kėlimo kranų kelio gruntinę sankasą;

31.1.2. projektuojant bėgių kelio trasą reikia apskaičiuoti ir įvertinti anksčiau paklotų komunikacijų mechaninį atsparumą, kad būtų išvengta bėgių kelio įdubimo dirbant kėlimo kranui su apkrova;

31.1.3. bėgių kelio grunto paklotui įrengti būtina nuimti juodžemio sluoksnį, pašalinti statybines šiukšles, o žiemą – nuvalyti sniegą ir ledą;

31.1.4. kelio pakloto nuolydis neturi būti didesnis kaip nurodyta kėlimo kranu techniniuose dokumentuose;

31.1.5. supilto grunto sankasa turi būti su nuožula, kurios nuolydis išreiškiamas sankasos aukščio ir nuožulos pločio santykiu. Šis santykis turi būti ne mažesnis kaip 1:1,5;

31.1.6. supilto grunto sankasa turi būti sutankinta;

31.1.7. sankasos gruntui neleidžiama naudoti komponentų iš šiukšlių, statybos atliekų, molingo nedrenuojamo grunto;

31.1.8. rekomenduojama grunto sutankinimą tikrinti kas 12,5 m esant mediniams pabėgiams ir po kiekviena betoninės sijos atkarpa, kai bėgiai klojami ant betoninių išilginių sijų;

31.1.9. grunto paklota turi būti stabilus (neturi būti pašlijęs);

31.1.10. paviršiniams vandenims nutekėti pagal visą bėgių kelio sankasą įrengiami drenažo kanalai. Kanalai įrengiami nuo statinio toliau nutolusio bėgio prieigose;

31.1.11. bėgių kelio paklote viršutinį sluoksnį galima užpilti vandenį praleidžiančiomis frakcijomis (skalda).

31.2. bėgių ir pabėgių klojimas:

31.2.1. įrengiant bėgių kelią šalia iškasų, reikia išlaikyti pakankamą atstumo nuo kriaušio, kuris smėlėtam gruntui skaičiuojamas iškasos gylį dauginant iš 1,5 ir pridėdant 0,4 m, kitokios prigimtės rišlesniems gruntams – prie iškasos gylį pridėdant 0,4 m;

31.2.2. balasto plotis turi būti ne mažiau kaip 0,2 m platesnis už pabėgių ilgį arba gelžbetoninės sijos plotį į abi puses viršutinėje dalyje, o jo šlaito nuolydis ne mažesnis kaip 1:1,5 aukščio ir pločio santykio;

31.2.3. įvertinant grunto suslūgimą, formuojamas balasto paklota turi būti bent 50 mm aukštesnis negu numatyta projekte;

31.2.4. atraminės bėgių kelio sekcijos ir jų atskiri elementai turi būti pateikiami su sertifikatais ir įskaitomai pažymėti;

31.2.5. neleidžiama naudoti pabėgių su iškritusiomis šakomis, puvesių dėmėmis, didesnėmis kaip 20 mm ties bėgio paklotais, ir didesnėmis kaip 60 mm – kitose vietose, vidiniais puvinio židiniiais, plyšimais iki 50 mm gylio ir 300 mm ilgio;

31.2.6. pabėgiai tiesiami statmenai bėgiui;

31.2.7. bėgiai tarpusavyje sutvirtinami jungėmis, kurios suveržiamos bėgių sraigtais, padedant spyruoklines poveržles po veržlėmis;

31.2.8. sandūroje tarp naujai sumontuotų bėgių tarpelis neturi būti didesnis kaip 12 mm, pasislinkimas ašių atžvilgiu – 2 mm, pasislinkimas pagal galvutės aukštį – 3 mm;

31.2.9. kelio plotis matuojamas ties kiekviena sandūra. Jis neturi kisti daugiau kaip +/- 15 mm projekcinio pločio;

31.2.10. bėgių tiesumas 10 m kelio atkarpoje neturi būti nukrypęs daugiau 20 mm, esant standžiai eigos ratų pakabai ir 25 mm – esant lanksčiai eigos ratų pakabai;

31.2.11. skersinis ir išilginis bėgių kelio santykinis aukščių skirtumas neturi būti didesnis kaip 0,004;

31.2.12. bėgių kelio galuose simetriškai įrengiami atsparai, įtvirtinami ne mažesniu kaip 0,5 m atstumu nuo bėgio galo;

31.2.13. abiejuose bėgių kelio galuose įrengiamos eigos ribotuvo poveikio linijuotės.

V SKYRIUS

KĖLIMO KRANO DARBO VADOVO FUNKCIJOS

32. Kėlimo kranų darbo vadovas turi:

32.1. suplanuoti darbus su kėlimo kranu, juos organizuoti ir prižiūrėti;

32.2. paskirti reikiamą stropuotojų ir, jei reikia, signalininkų, skaičių;

32.3. kontroliuoti, kad kranininkai ir stropuotojai vykdytų darbuotojų saugos ir sveikatos instrukcijas, prireikus instruktuoti juos darbo vietoje apie tai, kaip saugiai atlikti numatomus darbus. Ypatingą dėmesį kreipti į tai, kad kėlimo kranas nebūtų perkraunamas, kroviniai būtų teisingai aprišami arba prikabinami;

32.4. pagal darbų vykdymo projektą arba technologijos kortelę (Statybos darbų technologijos projekto dalis) parengti visų krovinių, kurie bus kelti kėlimo kranu, stropavimo schemas ir su jomis supažindinti stropuotojus, kranininkus bei kitus asmenis, susijusius su kėlimo kranu darbu. Jei iš anksto parengtų schemų nėra, vietoje nubraižyti stropavimo schemą ir su ja supažindinti darbuotojus arba tiesiogiai vadovauti darbams su kėlimo kranu;

32.5. nurodyti kranininkams ir stropuotojams krovinių sandėliavimo vietą, tvarką ir rietuvių matmenis;

32.6. priimti sprendimą dėl krovinių kėlimo vietoje reikalingų kėlimo reikmenų (krovinio kėlimo įtaisų) tinkamumo naudoti. Neleisti naudoti nepaženklintų, nepatikrintų kėlimo reikmenų bei kėlimo reikmenų, neatitinkančių kėlimo kranų keliamosios galios ir krovinių rūšių;

32.7. paskirti stropuotoją signalininku, kuris turi palaikyti ryšį (radijo telefonu ar ženklais) su kranininku ir tiksliai nukreipti krovinį, jeigu kranininkas negali matyti viso perkeliama krovinio kelio nei tiesiogiai, nei su papildoma įranga. Signalininko funkcijas gali atlikti ir tas pats stropuotojas, kuris užkabina arba atkabina krovinį, jeigu jis gerai mato visą krovinio kelią, o jį nuolat mato kranininkas;

32.8. nustatyti pasikeitimo signalais tarp stropuotojų ir kranininko būdus (rankų gestus, žodinių, telefono, radijo ryšį ar kt.);

32.9. kai krovinyje keliamas keliais kėlimo kranais, asmeniškai vadovauti visam kėlimo procesui, nustatyti kranininkų tarpusavio ryšio palaikymo būdus ir užtikrinti koordinuotą bei saugų visų kranininkų darbą;

32.10. kontroliuoti, kad nebūtų palikti be priežiūros pakelti kroviniai, išskyrus atvejus, kai krovinyje pakabintas ir laikomas saugiai, o tam užtikrinti numatytos ir pritaikytos reikiamos

priemonės bei nėra galimybės žmonėms patekti po pakeltu kroviniu;

32.11. nutraukti kėlimo kranų naudojimą atviraime lauke, kai meteorologinės sąlygos (vėjo greitis tirštas rūkas, stiprus lietus, snygis, perkūnija, apledėjimas bei kt.) pablogėja taip, kad kyla pavojus darbuotojų saugai ir sveikatai, imtis priemonių, kad įrenginys nevirstų ar neleistinai pajudėtų iš vietos, o krovinyb būtų saugiai nuleistas į tinkamą vietą;

32.12. nurodyti darbų vykdymo projekte atvejus, kai gali tekti perkelti krovinius virš gamybinių, gyvenamųjų arba tarnybinių patalpų, kuriose yra žmonių, ir užtikrinti, kad būtų naudojamos atitinkamos saugos priemonės ir tiesiogiai vadovauti darbams su kėlimo kranu;

32.13. kėlimo krano veikimo zona turi būti pažymėta įspėjamaisiais ženklais ir užtikrinta, kad joje nebūtų pašalinių asmenų, kai keliama kroviniai;

32.14. darbuotojus, atliekančius statybos montavimo darbus su kėlimo kranais, supažindinti su darbų vykdymo projektu.

VI SKYRIUS REIKALAVIMAI KRANININKUI

33. Kranininkas turi:

33.1. apžiūrėti kraną ir išbandyti jo mechanizmus techniniuose dokumentuose nustatyta tvarka, kad įsitikinti jo techninės būklės tinkamumą darbui;

33.2. išlipti iš kėlimo krano kabinos, kai yra nuleidžiamos arba tvirtinamos papildomos atramos, išskyrus tuos atvejus, kai atramų valdymo įtaisai yra kėlimo krano kabinoje;

33.3. krovinį kelti ar perkelti tik pagal stropuotojo ir (arba) signalininko duodamus jam signalus;

33.4. perkelti krovinį iš vienos vietos į kitą ne mažesniame kaip 0,5 m aukštyje virš daiktų, esančių krovinio kelyje;

33.5. nekelti krovinio, kai jo svoris viršija kėlimo krano keliamąją galią ir nepažeisti gamintojo nurodyto kėlimo krano darbo režimo;

33.6. kiekvieną kartą prieš keldamas krovinį, pakelti jį į 0,2–0,3 m aukštį ir įsitikinti stabdžių patikimumu bei sudaryti sąlygas stropuotojui patikrinti stropavimo teisingumą, taip pat įvertinti grunto/atramų būklę (jeigu darbo metu dėl pasikeitusių oro sąlygų gali pasikeisti grunto būklė, nurodyta procedūra turi būti pakartota);

33.7. baigęs ar pertraukęs darbą, nuleisti krovinį į nustatytą vietą, nepalikti jo pakabinto. Priklausomai nuo kėlimo krano tipo imtis atitinkamų priemonių, apsaugančių nuo savaiminio kėlimo krano judėjimo arba neteisėto krano panaudojimo pvz., išjungti krano energijos šaltinį ir užrakinti kabiną ir/ar valdymo pultą arba įvykdyti kitas kėlimo krano techniniuose dokumentuose numatytas priemones;

33.8. užtikrinti, kad važiuojančio strėlinio kėlimo krano su kroviniu apkrova ir strėlės padėtis būtų tokia, kaip nurodyta naudojimo instrukcijoje. Jei tai nenurodyta naudojimo instrukcijoje arba kėlimo kranas važiuoja be krovinio, strėlė turi būti nukreipta išilgai judėjimo krypties. Vienu metu važiuoti ir sukti kėlimo krano strėlę neleidžiama, išskyrus geležinkelio greiferinius kėlimo kranus, dirbančius tiesiame kelio ruože.

34. Kranininkui draudžiama:

34.1. dirbti kėlimo kranu, kai meteorologinės sąlygos (vėjo greitis tirštas rūkas, stiprus lietus, snygis, perkūnija, apledėjimas bei kt.) ar kiti veiksniai neatitinka kėlimo krano techniniuose dokumentuose nustatytų sąlygų. Apie darbui netinkamas sąlygas kranininkas turi pranešti kėlimo krano darbo vadovui;

34.2. paduoti krovinius pro langus ir į balkonus, kai nėra įrengtos specialios priėmimo aikštelės arba be specialių įtaisų;

34.3. krauti automobilius ar kitus krovinius, kai juose ir/ar ant jų yra žmonių;

34.4. dirbti, kai nesutvarkyti ir (arba) užblokuoti apsauginiai įtaisai ir stabdžiai arba jie neveikia;

34.5. įjungti kėlimo krano mechanizmus, kai kėlimo krano priežiūros aikštelėse, mašinų

skyriuje, ant strėlės, atsvaro ir kitose pavojingose zonose yra žmonių. Išimtį leidžiama daryti asmenims, kurie tikrina ir reguliuoja kėlimo kranu mechanizmus bei elektros įrenginius. Šiuo atveju mechanizmai turi būti įjungiami pagal tikrinančiojo asmens duodamą signalą;

34.6. dirbti remontuojamų kėlimo kranų;

34.7. vilkti krovinį žeme, grindimis ar bėgiais, užkabinti juos kėlimo kranu kabliu, kai krovinio kėlimo lynai yra pasvirę;

34.8. kėlimo kranu traukti kroviniais prispaustus stropus, lynus ar grandines;

34.9. kelti ir perkelti krovinį su esančiais ant jų žmonėmis;

34.10. kelti prišalusius, dalinai žemėje esančius, prispaustus, pritvirtintus krovinį.

VII SKYRIUS

REIKALAVIMAI STROPUOTOJAMS

35. Stropuotojai turi vykdyti kėlimo kranu darbo vadovo nurodymus.

36. Stropuotojas turi:

36.1. prieš pradėdamas darbą su kėlimo kranu, apžiūrėti ir patikrinti kėlimo reikmenų ženklumą, jų techninę būklę ir, jeigu jie yra netinkami naudojimui, apie tai informuoti kėlimo kranu darbo vadovą;

36.2. krovinį užkabinti ir atkabinti, laikydamasis darbuotojų saugos ir sveikatos instrukcijų reikalavimų, stropavimo schemų;

36.3. patikrinti stropavimo teisingumą, kranininkui krovinį pakėlus į 0,2 – 0,3 m aukštį;

36.4. kontroliuoti krovinio kėlimo (perkėlimo) procesą ir apie jo eigą informuoti kranininką ženklais rankomis ar žodiniais pranešimais;

36.5. informuoti kranininką kai perkeliamas krovinys yra mažesniame kaip 0,5 m aukštyje virš daiktų, esančių jo kelyje;

36.6. vadovautis krovinio stropavimo schemomis, kėlimo kranu galios grafiku ir nekabinti krovinį, kurių svoris didesnis už kėlimo kranu keliamąją galią;

36.7. ilgus ir didelių gabaritų krovinį pasukti (valdyti) tik atitinkamo ilgio kabiniais arba atotampomis.

37. Stropuotojui draudžiama:

37.1. būti prie dirbančio strėlinio ar bokštinio kėlimo kranu, kur galima patekti tarp sukamųjų ir nejudamųjų kėlimo kranu dalių arba sukamųjų kėlimo kranu dalių ir kitų nejudamų daiktų (krovinį, statinių, įrenginių ir kitų);

37.2. leisti kelti nestabiliai padėtą krovinį bei krovinį, pakabintą ant dviragio kablio vieno rago;

37.3. leisti kelti užpiltus žemėmis ar prišalusius, apkrautus kitais kroviniais, pritvirtintus varžtais, užpiltus betonu krovinį arba kitaip prie nekeliamo pagrindo pritvirtintus krovinį;

37.4. nukreipti keliamą ar perkeliamą krovinį savo svoriu ir taisyti netinkamai uždėtus stropus esant pakeltam kroviniiui.

VIII SKYRIUS

KĖLIMO KRANU DIRBANČIŲ ASMENŲ VEIKSMAI, ĮVYKUS JO AVARIJAI

38. Įvykus kėlimo kranu avarijai, kranininkas privalo nedelsdamas imtis reikiamų veiksmų, nurodytų jo naudojimo instrukcijoje, tokių kaip:

38.1. nuleisti/pakelti keliamą krovinį į saugią padėtį (jei įmanoma);

38.2. evakuotis iš kranu ir atsiradusių pavojingų zonų;

38.3. įspėti kitus šalia dirbančius asmenis, kad pasišalintų iš atsiradusių pavojingų zonų;

38.4. pranešti apie avariją kėlimo kranu darbo vadovui ir jo nuolatinę priežiūrą vykdančiam priežiūros meistriui.

38.5. aptverti atsiradusias pavojingas zonas (jei įmanoma).

39. Įvykus kėlimo krano avarijai, kėlimo kranu dirbę darbuotojai elgiasi pagal kėlimo krano savininko parengtą gelbėjimo planą ir vykdo kėlimo krano darbo vadovo nurodymus.

40. Kėlimo krano savininkas, vadovaudamasis Nelaimingų atsitikimų darbe tyrimo ir apskaitos nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugsėjo 2 d. nutarimu Nr. 1118, ir Potencialiai pavojingų įrenginių avarijų tyrimo nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2020 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. A1-487/4-399, turi pranešti Valstybinei darbo inspekcijai, akredituotajai įstaigai ir kitoms atitinkamoms institucijoms ir įstaigoms apie kėlimo krano avariją ir su kėlimo krano naudojimu susijusius sunkius ir mirtinus nelaimingus atsitikimus bei žalą aplinkai ar turtui bei organizuoti avarijos padarinių lokalizavimą, likvidavimą ir tyrimą.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos valstybinė darbo inspekcija prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Įsakymas Nr. [EV-61](#), 2024-04-04, paskelbta TAR 2024-04-05, i. k. 2024-06496

Dėl Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus 2022 m. gruodžio 20 d. įsakymo Nr. EV-303 "Dėl Kėlimo kranų saugaus naudojimo rekomendacijų patvirtinimo" pakeitimo